

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul General al Poliției,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Crețu
Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea sumei,
împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 februarie 2017, Crețu Sergiu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției solicitând încasarea sumei în mărime
de 14593,74 de lei, reținută cu titlu de impozit pe venit.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 01 decembrie 1992 reclamantul a fost
angajat în cadrul organelor afacerilor interne în baza ordinului MAI și a activat până
la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, ultima funcție fiind șef
al sectorului de poliție Nr. 5 (Boșcana) al Inspectoratului de Poliție Criuleni al
Inspectoratului General al Poliției.

Reclamantul a indicat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 480
ef din 08.08.2014 s-a încetat serviciul în poliție, precum și contractul individual de
muncă în legătură cu împlinirea vechimii în muncă conform art. 47 alin. (1) lit. c) al
Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012,
cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate și a indemnizației
unice de concediere în conformitate cu art. 65 alin. (2) al Legii nr. 320 din
27.12.2012.

Reclamantul a susținut că la 09 iunie 2015 Inspectoratul General al Poliției i-a
achitat indemnizația unică de concediere, care ilegal i-a fost impozitată, deoarece la
data încetării serviciului și stabilirii indemnizației în mărime de 82494,72 de lei (la
08 august 2014), suma dată conform legii nu urma să fie impozitată din motiv că
modificările operate în Codul fiscal privind impozitarea venitului plătit au intrat în
vigoare la 01 mai 2015. Corespunzător i s-a achitat numai 67900,98 de lei, fiindu-i
reținută ilegal suma de 14593,74 de lei ca impozit pe venit, din vina Inspectoratului

General al Poliției, care nu a efectuat achitarea la timp.

Reclamantul a menționat că la 16 ianuarie 2017 a depus cerere prealabilă către șeful Inspectoratului General al Poliției - Alexandru Pînzari solicitând achitarea sumei reținute ilegal ca impozit pe venit în mărime de 14593,74 de lei. Prin răspunsul, cu nr. 34/5-C-10/17 din 02 ianuarie 2017, recepționat la 07 februarie 2017, Inspectoratul General al Poliției i-a comunicat că cererea sa nu poate fi admisă din motiv că Inspectoratul de Poliție Criuleni s-a expus anterior prin răspunsul nr. 373 din 10.01.2017 conform căruia i-a fost comunicat reclamantului că în legătură cu modificările operate în Codul fiscal, începând cu 01 mai 2015, este sursa de venit impozabilă.

Reclamantul consideră că răspunsul primit de la Inspectoratul General al Poliției este superficial, neîntemeiat și ilegal din motiv că prin cererea depusă la 21.12.2016 către Inspectoratul de Poliție Criuleni a solicitat eliberarea informației cu privire la suma indemnizației cuvenite și suma impozitului reținut de instituția publică specializată a statului, iar de la Inspectoratul General al Poliției a solicitat achitarea impozitului pe venit reținut din indemnizația unică de concediere în mărime de 14593,74 de lei, care eronat a fost supusă impozitării.

Prin hotărârea din 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru s-a admis acțiunea înaintată de Crețu Sergiu și s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Crețu Sergiu suma în mărime de 14593,74 de lei, reținută cu titlu de impozit pe venit.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 6 alin. (1) Codul civil, care statuează că Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

În contextul normei de drept menționate supra, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind admiterea cerinței reclamantului cu privire la încasarea de la pârât a indemnizației unice de concediere restantă în mărime de 14593,74 de lei, or, dreptul reclamantului Crețu Sergiu la încasarea indemnizației în quantum neimpozitat a apărut în data de 08.08.2014, anterior intrării în vigoare a noii legi fiscale, corespunzător ultimul nu cade sub incidența noilor reglementări.

De asemenea, instanța de apel a indicat că concluziile expuse în scrisorile Ministerului Finanțelor și a Inspectoratului Fiscal, adresate apelantului, nu pot fi reținute, or, acestea contravin principiului de drept unanim recunoscut cu privire la neretroactivitatea legii civile, specificat și în decizia Curții Constituționale nr. 3 din 01 noiembrie 2012, iar raportul juridic între părți a fost consumat la ziua semnării ordinului de concediere și anume la acest moment cadrul legal excepta de la impozitare indemnizația cuvenită reclamantului.

La 01 martie 2018 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii

înaintate de Crețu Sergiu, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat eronat normele de drept material prin faptul că nu a aplicat lege care trebuia a fi aplicată, precum și a interpretat eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 12 decembrie 2017 și expediată în adresa participanților la proces la 01 februarie 2018, conform scrisorii de însoțire. (f.d. 66)

Completul menționează că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției la 01 martie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic